

פרוטוקול ישיבת נשיאות חירום

מיום שני, כ"ד אדר התשפ"ה, 24/3/2025

משתתפים:

סיון קורן - יו"ר ההתאחדות הסטודנטים הארצית
לירן בסון - סיו"ר התאחדות הסטודנטים הארצית
ניר טור - מנכ"ל התאחדות הסטודנטים הארצית
אמיר שפר - קשרי אגודות
סיון קדמי - קשרי אגודות

עדי שרעבי - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת לוינסקי וינגייט
נעמה פלג - יו"ר אגודת הסטודנטים אוני' העברית
נדב גולן - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת בצלאל
שירי גרינפשוו - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת שנקר
יעל טל ארמה - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת גליל מערבי
דניאל וינברג - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת אקדמית ת"ל יפו
איתי אלסקובסקי - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת בראודה
נועה דקל - יו"ר אגודת הסטודנטים אוני' בן גוריון
אלעד עסיס - יו"ר אגודת הסטודנטים אוני' חיפה
אסף אוחנה - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת אחווה
אוראל ארוש - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת המרכז האקדמי למשפט ועסקים
עומרי שרייבר - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת ספיר
עידו סורוקה - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת שערי מדע ומשפט
הדס קורמש בלישה - יו"ר אגודת הסטודנטים אוני' בר אילן
ענת גלפמן - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת בית ברל
עומר לוי - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת הדסה
שחר יפרח - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת תל חי
ינון קרן - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת אונו
מנדל וגנר - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת לב
רואי שוורץ - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת רופין
נמרוד כרמל - יו"ר אגודת הסטודנטים אוני' רייכמן
גי'אמל מג'אדלה - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת כנרת

SUMIT.

מאי חנגל - יו"ר אגודת הסטודנטים אוני' הפתוחה
רן עטיה - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת דוד ילין
דניאל זילבר - יו"ר אגודת הסטודנטים אוני' תל אביב
יעל קורינה אשכנזי - יו"ר אגודת הסטודנטים מכללת אורנים

על סדר היום:

1. כינוס חירום לאור המצב במדינה

SUMIT.

פרוטוקול

1. כינוס חירום לאור המצב במדינה – דיון

סיון קורן: אני מודה לכם על ההתכנסות המהירה וההירתמות. אבקש לדון בתופעה, שאמנם אינה חדשה בנשיאות, אולם מאכזבת ברמה האישית. אני ולירן סבורים כי אנו אנשים שניתן לדבר איתם תמיד באופן פתוח, על כן באם יש למישהו סוגייה שאינה פתורה, מחלוקת או הערה עוברנו או עבור ההתאחדות, דלתנו פתוחה. היינו שמחים שתפנו אלינו באופן ישיר מאשר לגלות כי שיחות המתנהלות בקבוצת היו"רים מודלפות החוצה. הגם שביקשנו שהשיח יישאר פנימי, היות ודברים אינם מחודדים ואינם מדויקים, רצינו לעטוף אותם בהערכותיהם ולא להוציא דברים שאינם מקובלים על אחרים. נשמח שלהבא תפנו אלינו, באם לא קיבלתם את המענה, במידת הצורך תעשו כרצונכם. אנו מאמינים כי לכל אחד פה האחריות במסגרת תפקידו, חלק מהאחריות היא חובת תום לב כלפי הנשיאות ושיתוף פעולה. אנו מנסים לייצר שיתוף פעולה רחב ומתוך כך ברצוני שנצא לדרך חדשה, אני מזמינה כל אחד מכם לקיים התבוננות פנימית, אינני מפנה אצבע מאשימה לאף אחד. נשמח לתת בכס אמון ושם נבקש שמישהו יישאר בקבוצה, ייעשה כן.

ענת גלפמן: יש דרך לדעת מי הדליף?

סיון קורן: לצערי לא, הגם שאין זה מקרה בודד. הנושא שלשמו נתכנסנו הוא העובדה כי אנו נמצאים בימים מורכבים במדינה המאלצים אותנו בין היתר, להתמודד עם מצב שלא היה בעבר ומאלצים אותנו להתבונן פנימה אל תפקידנו ותחושת אחריותנו כלפי הקורה. ישנם אנשים רבים החרדים מהמצב. אישית, אינני חושבת כי מחר בבוקר נתעורר ולא תהיה מדינה דמוקרטית יותר, אולם ישנו כדור שלג מתגלגל - שביתה המתגלגלת לפתחנו, באם נרצה או לאו. אני מאמינה כי כציבור סטודנטיאלי המייצג כ-400 אלף סטודנטים, עלינו לתת את הדעת מ-2 סיבות: 1. אחריות כלפי הציבור, המדינה ותפקידנו. 2. באם נרצה או לאו, זה ידפוק לנו בדלת. האם עלינו להגיב רק כאשר נידרש לכך או שמא נבוא מוכנים, לאחר שנדון על כך ונשמע את כלל הדעות החלוקות ונחליט כי אנו מובילים את השיח הסטודנטיאלי? לטעמי זה משמעותי עד מאוד, היות ולא להגיב כלל זו אמירה. ובאם אנו רוצים להגיב, עלינו לחשוב כיצד אנו רוצים להגיב, כאשר המטרה העיקרית היא שיתוף ציבור. אנו מברכים על הדיון, יהיה אשר יהיה. כעת עומדת על הפרק הנחיית בג"צ לממשלה לעצור את פיטורי ראש השב"כ, בשל המורכבויות. לטעמי, פיטורים אלו הם אינם הבעיה. האני מאמין שלי הוא שעלינו להוביל את השיח בעולם הסטודנטיאלי ולא להישאר אדישים לכך, זוהי שעת כושר ועלינו להכתיב את הטון. יש לצאת מנקודת הנחה שהעניין יגיע לפתחנו ונידרש להגיב לכך במוקדם או במאוחר. אציין כי אנו מקבלים כמות נכבדת של פניות בכל יום ושאלות היכן הסטודנטים ממקמים עצמם בשיח וכו'. באג'נדה שלי, איננו יכולים במשך 3 שנות קדנציה לשבת על הגדר ולומר כי הדעות מגוונות ולכן איננו מתייחסים. על כן עולה השאלה המהותית - למה אנו בוחרים להתייחס, באיזו אופן ננהל את השיח ולאן פנינו בתקופה זו? שאלה נוספת - היכן בעיניכם הגבול עובר? אציין כי רצינו להוציא סקר וקיבלנו עליו

תגובות רבות, זה בסדר, לא תכננו לקחת סקר זה למקום מוטה וקיצוני, אלא שמטרתנו הייתה לשמוע את דעתם של הסטודנטים.

יעל טל ארמה: מי בנה את הסקר?

סיון קורן: מחלקת מחקר אצלנו בהתאחדות, יחד עם הדוברת. ברצוננו לשמוע את דעתם של הסטודנטים. לאחר הערותיכם אתמול, הסקר עבר שיוף וחיידוד וכעת שואל על שני הצדדים בסקאלה וישנן אף שאלות שניתן להוריד לחלוטין. אנו רוצים להוציא סקר זה, אנו מאמינים בו ובכוחו ולטעמנו חשוב לדעת את דעתם של הסטודנטים. תוכלו להחליט כיצד ננהל זאת, אם באמצעות ההתאחדות או הוצאה למכון מחקר או חברת סקרים חיצונית.

אסף אוחנה: תלוי כיצד ינוסחו השאלות ינוסחו. הרי ידוע כי סקר אינו תמיד פוגע בדיוק בתוצאותיו. הגם כפי שהוא עשוי להועיל, כך הוא עשוי להזיק.

נעמה פלג: כיצד סקר ששואל את הסטודנטים על דעתם עשוי להזיק?

סיון קורן: מה יכול להיות הנזק?

יעל טל ארמה: במכללה שלי, אחוז ניכר מהסטודנטים הם מהמגזר הערבי, סביר להניח כי דעתם והצבעתם בסקר תהיה שונה ב-180 מעלות מהסקר שאני אמלא. היות ומעל ל-60% מהסטודנטים הם ערבים, הסקר אצלי מוטה.

נדב גולן: כיצד ניתן לומר שהוא מוטה, אם הם סטודנטים הלומדים במוסד?

יעל טל ארמה: כך לדוגמה, שאלה שהייתה אתמול בסקר "האם אתה חושש לדמוקרטיה?", ישנן שתי קבוצות החוששות לדמוקרטיה. הצד השמאלי חושש שהצד הימני פוגע בדמוקרטיה והצד הימני חושש שהצד השמאלי פוגע בדמוקרטיה.

נעמה פלג: אם כך, ששני הצדדים יגידו זאת, יביעו דעותיהם. זהו כל הרעיון של סקר.

עידו סורוקה: וכיצד תדעי לפלח את השאלה כאשר 99% חושבים שנפגעת הדמוקרטיה אם כולם חושבים שנפגעת הדמוקרטיה? בדומה לשאלה מי רוצה לשחרר חטופים, מובן שכולם רוצים לשחררם. אם כן, מי יקבע את מתווה השחרור? זו בדיוק הבעיה בסקרים והסיבה שאסור לנו לקיים סקרים. על מי שכותב את השאלות לא להיות מההתאחדות, לא צחקתי כשאמרתי לפטר את כולם.

יעל טל ארמה: אני בדעתו של עידו.

מנדל וגנר: חטיבת מחקר שכותבת שאלות באופן מוטה, היא אינה יודעת לכתוב שאלות מחקר.

סיון קורן: עמדת המחקר המקצועית אמרה כי בשאלון מסוג זה חייבים לנקוט עמדה כלשהי, צד אחד או צד שני, אחרת אין טעם לסקר. אינני יודעת לומר מה מוטה ומה לאו, אולם מעניין אותי לדעת מהו רצון הסטודנטים ואני אף חושבת שזה אמור לעניין את כולנו. זו הדרך הנכונה לקבל החלטות.

עידו סורוקה: האם הסטודנטים הם פלח מייצג של כלל האוכלוסייה?

דניאל זילבר: אין זה משנה עידו, אנו מייצגים את הסטודנטים ולא את כלל האוכלוסייה.

עידו סורוקה: זה מאוד משנה.

סיון קורן: היום אנו יודעים להגיע למדגם מייצג בקרב סטודנטים. להתאחדות יש דאטה, וזו אחת היתרונות שההתאחדות היא זו אשר תייצא את הסקר לסטודנטים, שהרי לבסוף היא משמרת מדגם מייצג שניתן לבחור ולהחליט עליו. לא חייבים לשלוח את הסקר לכלל הסטודנטים, אלא מדגם מייצג יכול להיות 100 או 200 סטודנטים בלבד.

איתי אלסקובסקי: אני מנסה להבין, מה יגידו תוצאות הסקר? כלומר מה אנו מנסים לפענח מסקר זה?

סיון קורן: אני מנסה להבין האם הסטודנטים חושבים שההתאחדות צריכה להיות גוף ממלכתי השומר על הצביון הממלכתי שלו ואינו מתעסק בשום סוגיה מורכבת שקורית במדינה, או האם דעת הקהל הסטודנטית היא שעלינו להוביל דעה. ברחבי העולם, סטודנטים הם מובילי דעה ומשנים אג'נדה ומשפיעים על סדר היום ואילו בארץ זה לא ההווי הסטודנטיאלי. היינו רוצים להבין למה הם רוצים שנתייחס ולמה לאו. אני מרגישה שהעניין מעט יצא מפרופורציה, לא נשלח שאלות מוטות, אולם ברצוננו להבין את רצונם של הסטודנטים.

אסף אוחנה: באם את אומרת שיש להתאחדות דאטה, משמע יש לכם את תעודות הזהות של כלל הסטודנטים בארץ.

סיון קורן: לא, זה לא מה שזה אומר.

אסף אוחנה: אזי שישנה בעייתיות. אינני נגד הסקר, אלא חושש שקבוצות כלשהן ייקחו את הסקר, לכאן או לשם, וישתמשו בו למטרה פוליטית. ובכך לא נוכל לדעת את תוצאות הסקר האמיתיות.

מאי חנגל: אציין כי ראיתי את תגובותיהם של סטודנטים שלי בקבוצות וואטסאפ ובמועצה, הדעות מאוד חלוקות. לטעמי, סקר הוא חשוב ורלוונטי. מובן שמדובר בסוגייה פוליטית וישתתפו בכך גורמים פוליטיים.

אולם לטעמי עלינו להבין מה הסטודנטים חושבים על המתרחש במדינה, חשוב לדעת מה דעת הקהל שלנו. שנית, מצפים מאיתנו מחד לקחת חלק ומאידך לגנות זאת, עלינו להבין את הלך הרוח.

נדב גולן: בעיניי אין דבר כזה מנהיגות ללא אג'נדה. כולנו מגיעים מתפיסת עולם מסוימת, מאידיאולוגיה שמפעילה אותנו בפעילותנו. גם אני חשוף להלך הרוח, אני נמצא במוסד שחטף התקפות רבות מתוך המדינה ומחוצה לה. אני חייב לומר כי אנו בפיך היסטורי, אנו מייצגים סטודנטים להם אנו חייבים תשובות אלו. שתיקתה של התאחדות הסטודנטים היא נקיטת עמדה פוליטית, נקיטת אידיאולוגיה. היא מסייעת לצד מאוד ברור. אין רע בלקיים משאל, שהרי כך דמוקרטיה קורית.

עידו סורוקה: לא הבנתי אותך כל כך.

נדב גולן: לבסוף, אנו מייצגים סטודנטים, והרי שהם חשים רגשות כלפי המתרחש במדינה, כי הם ציבור שנפגע לא מעט מהמצב. ראוי להתחשב, לקחת את תחושותיהם ולהבין את הציבור שאנו מייצגים, את עמדותיהם ואת אשר הם מרגישים בעת הזו. ישנה חרדה רבה ובלבול וראוי להתייחס לכך כארגון, אחרת אנו מנותקים.

סיון קורן: יש לומר כי תוצאות הסקר הן מנבא פנימי עבורנו, אין זה בהכרח שניקח אותן לכותרות ונעשה משהו.

עידו סורוקה: מנבא פנימי את מה בשבילך?

נועה דקל: את עמדת הסטודנטים, זו מהות כל השיחה.

סיון קורן: אשמח לשמוע עמדה רציונלית בעד הסקר ועמדה רציונלית נגד הסקר.

נעמה פלג: אני בעד הסקר. לבסוף, לכולנו יש מערכת אמונות פנימית לפיה אנו פועלים, בין היא אומרת שבג"צ אסון או שבג"צ הוא קודש, בין אם היא אומרת שעל ראש השב"כ ללכת היום הביתה ובין אם לאחר ועדת חקירה ממלכתית. כולנו מושפעים מסוגיה זו, היא מאוד אמוציונלית וישנו עניין שעלינו לעשות בחירה נכונה ומושכלת המשקפת הלך רוח ציבורי מסוים. הציבור אותו אנו מייצגים כארגון יציג הוא ציבור הסטודנטים ועל כן מעניין אותנו מה חושבים סטודנטים בישראל, לרבות סטודנטים ערבים, חרדים, נשים, גברים, שמאלנים וימנים. באם אנו רוצים להיות ארגון יציג המשקף את דעת הציבור בסוגיה רגישה כגון זו ולעשות זאת בצורה הנכונה, ללא הטיות אישיות של כל אחד מאיתנו, הדרך הנכונה היא לגשת לציבור זה ולשאול אותו לדעתו. לטעמי, זהו מהלך תקדימי, אמיץ, האומר שאיננו מבינים עד הסוף את רחשי הציבור ולכן אנו שואלים אותו, בכדי להתבסס על עובדות, ולא על דעתנו כיו"רים. בסוף, המטרה היא להוריד את ההטיות שיש לכל אחד מאיתנו מהדיון. לדעתי, זה מה שיאפשר החלטה הכי מושכלת. באם ישנם יו"רים

שמפחדים לשאול את הציבור מה דעתו, זה חמור בכמה רמות, שהרי אנו מייצגים אנשים ולא את עצמנו. אם זה מה שיקרה פה היום, זו תעודת עניות לארגון.

עידו סורוקה: כלומר, את רוצה לשאול את הציבור הסטודנטיאלי מה הוא חושב לגבי החוק במדינה, האם להקשיב לחוק או לאו. כי החוק טוען שאפשר לפטר את ראש השב"כ ואף בג"צ לא יכול לשנות זאת. את רוצה לשאול את הסטודנטים מי מעל החוק?

דניאל זילבר: עידו, העמדה הפשוטה היא שיש אנשים שלא מסכימים עם העמדה שלך.

עידו סורוקה: אין זו העמדה שלי, אלא החוק.

דניאל זילבר: כל שהסקר מבקש הוא להבין מהם נתונים בקרב הסטודנטים. הזוי בעיניי שאנו דנים האם זה לגיטימי לשאול אותם על כך או לאו.

עידו סורוקה: האם אתם רוצים לשאול את הסטודנטים האם להקשיב לחוק?

נעמה פלג: אני יכולה להשיב באותו מטבע ולשאול האם בכוונתך לומר שהמדינה לא צריכה להקשיב לפסיקת בית המשפט? ישנו וויכוח אידיאולוגי מורכב של אנשים והדבר המושכל והנכון הוא לבדוק מה הציבור חושב בדיוק בשל וויכוחים מסוג זה.

נועה דקל: אני מצליחה להתחבר לדברים שהדס כתבה ואף מנדל כתב אתמול. שאלתה של סיון הייתה בעד ונגד, האם בכלל לקיים סקר, האם לשאול את הסטודנטים את דעתם.

עידו סורוקה: זה בדיוק מה שענית.

נועה דקל: לא, אתה ענית משהו אחר.

נדב גולן: האם התאחדות הסטודנטים מפחדת מדעת הסטודנטים? זו השאלה שיש לדון בה.

נעמה פלג: באם התאחדות הסטודנטים מפחדת מדעת הסטודנטים, זו בעיה חמורה, שהרי עלינו לייצגם ולשמוע אותם.

דניאל זילבר: לטעמי יש להפסיק את הדיון על הסקר באם אנו דנים על האם נכון לשאול את הסטודנטים שלנו שאלות. ניתן להסכים על נוסח השאלות, יש לתקפו, סיוון אמרה מלכתחילה שניתן לשנות את הנוסח.

סיון קורן: הנוסח שונה, אלא שאני חוששת לשלוח אותו בקבוצה בשל ההדלפות, שהוא יגיע לגורמים שאינם רלוונטיים למטרה שלשמה נתכנסנו.

דניאל זילבר: מי מכם שהעניין קריטי לו, תפנו לסיון בפרטי בכדי לקבל את הנוסח, תשאלו ותוודאו את השאלות לפי ראות עיניכם ונתקדם.

סיון קורן: ההתאחדות תוציא סקר, ברצוננו שיהיה מקובל על כולם, נשלח לכם אותו עם כלל ההערות ובמידת הצורך, מי שירצה לשתפו מוזמן ומי שלא, זה בסדר. חבל, כי אנו רוצים לשמוע את דעתם של כלל הסטודנטים שלכם, לכאן או לשם. הסקר התחדד ועבר חלק מההערות.

מנדל וגנר: באם נוציא סקר שאינו מוטה בשום צורה, ונקבל את תוצאות הסקר שאינן יהיו 50-50 לעולם, נניח שהן יהיו 40-60. וכך מחד, יהיו הסטודנטים שיקבלו רוב ויגידו לנו לפעול על פי הרוב ולהביע את תחושותיהם, ויהיו את הסטודנטים שהם 40%, אינם הרוב אולם אחוז ניכר שיחששו שנהפוך את ההתאחדות לתמיכה פוליטית מסוימת ויגידו שהארגון אינו מייצג אותם יותר. השאלה אם אנו רוצים להתמודד עם הבעיה הזו?

מאי חנגל: זהו העניין של דמוקרטיה, הרוב קובע. ניתן להגיד זאת על כל בחירות.

מנדל וגנר: זו בהחלט דמוקרטיה, אולם לטעמי אל להתאחדות לגעת בנושאים פוליטיים כגון אלו, אלא על הארגון לעזור ולייצג את הסטודנט בנושאים אחרים.

עידו סורוקה: הוא צודק לחלוטין. אינכם יכולים לעשות זאת, 30-40% מציבור הסטודנטים ייפגע, לא חשוב מאיזה צד.

דניאל זילבר: אין זה קשור לסקר, זה הדיון עצמו. נגיע לדיון ונדון בכך.

סיון קורן: האם אמרנו באיזשהו שלב כיצד נתייחס לתוצאות הסקר?

מנדל וגנר: השאלה היא מדוע עושים את הסקר, אם איננו יודעים מדוע. עלינו לעשות סקר בכדי לענות על בעיה מסוימת.

סיון קורן: ייתכן כי באם נראה שהעם כה חלוק בדעותיו, נחשוב על פתרון מגשר ומאחד. טרם קיבלנו כל החלטה, כל שברצוננו הוא לשאול את ציבור הסטודנטים לדעתו. ייתכן כי נגלה שכל הסטודנטים חושבים שאל להתאחדות להתערב בסוגיות אלו, ייתכן שחלקם יתאכזבו. האג'נדה שלי היא שאיננו צריכים לחשוש לנהל שיח מורכב על סוגיות ציבוריות. אישית, אני מסכימה עם כל הצדדים.

מאי חנגל: זה בסיסי לשאול את הסטודנטים מה הם חושבים על המצב כעת. אגב, אף אני חלוקה בדעותיי, דעתי אינה חד משמעית, מחד השביתות מקשות על הסטודנטים ומאידך אנו בסיטואציה קשה במדינה ועלינו לשאול את הציבור שלנו שהוא ברובו מאוד צעיר לדעתו בעניין משמעותי זה.

סינו קורן: בהנחה ותתקיים שביתה ובחרנו שלא להגיב כלל, יש לקחת בחשבון שלא נוכל לבוא ולומר שאיננו מוכנים שישבתו לנו על הראש.

מאי חנגל: שתיקה היא נקיטת עמדה מסוימת.

סינו קורן: זו תגובה מעט עקרה, כיוון שהשביתה תקרה לנו על הראש. לכן כדאי שנוביל שיח מאשר להיגרר לעמדה כזו או אחרת, ואין דרך טובה להוביל שיח מאשר לשאול את הסטודנטים מה לטעמם עלינו לעשות.

רן עטיה: כיצד נוכל למנוע מצב שארגונים זרים מתערבים בהצבעה בסקר?

מאי חנגל: לדרוש מהסטודנטים תעודת זהות.

סינו קורן: ניתן לבחור שהסקר לא יתבצע באופן אנונימי, אולם ייתכן שיענו עליו פחות אנשים.

רן עטיה: כיצד מאמתים את תעודות הזהות, תשלחו לנו את תעודות הזהות ונאמת אותן?

סינו קורן: לא, ניתן לפנות למדגם שיש אצל ההתאחדות.

לירן בסון: נוכל לשלוח את הסקר אך ורק לדאטות הנמצאות בהתאחדות, למי שענה על סקר חרבות ברזל. כך נוכל לקיים אימות, בין אם במספר טלפון או בתעודת זהות ולהימנע משליחת לינק מאחד לשני.

מאי חנגל: מה אם הלינק יופץ בדרך כלשהי ויודלף?

לירן בסון: אין זה משנה, כיוון שמספר הזהות או מספר הטלפון אמור להימצא בדאטות.

נדב גולן: מבחינת אבטחת מידע, מדובר בהליך שצריך להיות מנוהל היטב, בהנחה שנבקש מסטודנטים מספרי זהות.

דניאל זילבר: לטעמי זו בעיה לבקש תעודות זהות, שהרי זה יוריד משמעותית את כמות המענה לסקר וזה מה שעשוי ליצור הטייה משמעותית יותר. מניסיוני, סקרים כגון אלו יוצאים לפי כתובת IP וניתן לענות פעם אחת, זה מבטל את ההטייה. שנית, בעת שיש גודל של מדגם מייצג, הקבוצות שמנסות להשתלט על הסקרים יכולות להיות מאוד מעומעמות שם ואף להתבטל.

סינו קורן: בכדי לסבר את האוזן, פרסמנו את סקר חרבות ברזל. ביממה הראשונה ענו 3,000 אנשים ובתוך 3-4 ימים המענה גדל כך שלאחר שבוע סגרנו את הסקר עם 10,000 משיבים.

אסף אוחנה: בכל סקר שעושים בדרך כלל, מדגם הוא עד 500 אנשים.

סיון קורן: נכון. וסקר הסטודנט, עונים עליו 18 אלף סטודנטים בשנה. וחרבות ברזל שנה שעברה היו 7,500, והשנה זה כבר 10. זה מאוד עוזר להבין את הלך הרוח. מה גם, שאנחנו שואלים שאלות מורכבות גם בסקרים שלנו, שאלנו את מידת האמון בממשלה ושאלנו כמה סטודנטים היו שוקלים לרדת מהארץ, אני חושבת שזה סוגיות שעוזרות לנו להבין את הבעיות האמיתיות של צעירים פה במדינה. חד משמעית חשוב לי לדעת האם סטודנטים רוצים לרדת מהארץ ואם כן, למה? והרוב ציינו שיוקר המחיה זו הסיבה המרכזית. זה נתון שהוא לא פוליטי, חברי, זה נתון סופר מעניין. בואו לא נפחד מהדברים האלה, אני מבטיחה לכם שאנחנו לא נשלח שום סקר שמטה את דעת הקהל למשהו כזה או אחר, אבל בואו באמת נבין מה הסטודנטים שלנו חושבים שהתפקיד שלנו.

רן עטיה: אני שוב מתעקש לתשובה ברורה וקונקרטית בעניין, אם הסקר נשלח ממאגר שלכם ולא ניתן יהיה להשתלט עליו בצורה זו או אחרת, למלא בגינו דיווחים וכו'.

אמיר שפר: עקרונית, הסקר מבוסס IP. בית התוכנה שאנו עובדים עמו, מבצע הצבעות לתוכניות ריאליטי ומגוון גופים נוספים, יש להם יכולות אימות, נעשה בדיקה מעמיקה כיצד ניתן לאבטח זאת. לא הייתי נכנס לבקשת תעודות זהות אולם ניכנס עמוק יותר לעניין אבטחת מידע בסקר. בסופו של דבר, באם גורם מסוים ירצה להשתלט על המנגנון, הטכנולוגיה היא נפוצה ורגישה וניתן לפריצה. תלוי כמה נחושים לסיטואציה.

רן עטיה: אשמח שנהיה נחושים לסיטואציה.

סיון קורן: נבדוק את המנגנונים, אולם אציין כי לא חייבים להחזיק את הסקר זמן רב באוויר, ובטח לא לאפשר ליותר מדי גורמים להבין שהוא קיים. כל אחד מכם יפיץ אותו בהודעה לסטודנטים שלו ונסגור אותו לאחר 24 שעות ובכך לא ניתן פתח להתארגנויות כאלה ואחרת להשתלט על הנתונים. עניין ה-IP וזמן קצר באוויר אמורים לפתור את רוב הבעיות. נתקדם. אם כן, בהנחה והמדינה תחליט לפטר את ראש השב"כ, המשק מאיים בשביתה. מלבד האוניברסיטאות נראה כי ההסתדרות תצטרף וההייטק, ור"ה הכריזו אף הם וייתכן כי ור"מ יצטרפו. המשמעות היא שהשביתה תגיע לסטודנטים שלנו ואיננו מעוניינים שיפגעו בהם בשום צורה, איננו מעוניינים שהסטודנטים ימשיכו להפסיד ימי לימודים בשנה זו או שאינם ייגשו למבחנים. אנו רוצים שיסיימו את התואר בשלום.

ענת גלפמן: האם מדובר בשביתה של יום אחד או שביתה ארוכת טווח?

סיון קורן: למיטב הבנתי, לכל הפחות שבועיים.

שחר יפרח: אינני חושב שכמות הזמן משנה, אלא שאף הרצאה לא תיפגע.

ענת גלפמן: מובן, אולם יש הבדל אם מדובר ביום אחד וניתן להשלימו או במספר חודשים שקשה להשלימו בלימודים.

שחר יפרח: אינני מסתכל על העניין כך, אלא שאם לסטודנט אחד תיפגע הרצאה אחת בשל דעה פוליטית של מרצה או מוסד כזה או אחר.

ענת גלפמן: חד משמעית, אני מסכימה. אינני חושבת שנכון לקיים שביתה ולפגוע בסטודנטים.

שחר יפרח: עלינו להילחם בכל דרך בשביתה שעשויה לצוץ.

נמרוד כרמל: בהקשר לדבריו של שחר, אינני אדם פוליטי ואינני מגיע מעולמות אלו, אני אף נמנע מלהיות פוליטי, כיוון שתמיד עומדת בפניי דילמה - מה מהותי יותר, להנהיג את הציבור בצורה רוחבית, שווה המייצגת את כולם, או האם אני מנהיג את מה שאני חושב שאני רואה לנכון, מתוך אמונה שנבחרתי כי אני יודע להוביל למקום נכון. אישית, ברייכמן אין פוליטיקה, בדיוק כפי שנוהגים בצה"ל. אף בהפגנות לא לקחתי חלק פעיל, וניתן לתת על כך ביקורת. אני תופס את הצד הציבורי רחב לכולם. אולם כעת בעיניי, הסיטואציה אינה פוליטית. הסיטואציה היא תקדימית, איבוד שלטון החוק. הגדרת שלטון החוק אומרת שהחוק מכפיף את כולם אליו. אי הקשבת הממשלה לחוק מבטלת את שלטון החוק במדינת ישראל, משמע כאוס. בעיניי, כאזרחים וכדור צעיר, ללא הקשר פוליטי, חובה עלינו לנקוט ולצעוד קדימה. אין פה אמירה כזו או אחרת שאין צורך לשנות את בג"צ או את ההתליך, אלא ישנה אמירה שיש דברים שלא עושים. ישנם גבולות ברורים, אחד מהם הוא לא לעבור על החלטת בית דין. בעיניי זהו הנושא, האם אנו רוצים לחיות במדינה בה יש שלטון חוק או לאו. בנוגע ללימודים, יש משימה ויש מטרה. המשימה היא התואר, ברצוננו למקסם את תועלת ורווחת הסטודנטים, אולם חלק מרווחה זו היא המדינה בה הם חיים.

שחר יפרח: אתה חושב שעלינו לצאת לשביתה?

עידו סורוקה: אתה טועה ומטעה, החוק אומר שמותר לפטר את ראש השב"כ.

נמרוד כרמל: לא דיברתי על פיטורי רונן בר או היועמ"שית.

עידו סורוקה: אתה אומר שהממשלה עוברת על החוק.

נמרוד כרמל: אני אומר שאילו הממשלה לא תקשיב לפסיקה של בית הדין, היא תעבור על החוק. אפשר לפעול נגד הפסיקה בצורות אחרות בכדי לבטלה. הנקודה היא טכנית, זה צריך לקרות בצורה חוקית.

דניאל זילבר: אבקש להוסיף מהזווית שלי ולשקף, כיוון שיצאנו למהלך מורכב זה באוניברסיטה שלי. אני מתחברת לדבריו של נמרוד ברמה העקרונית, אחרת לא היינו דנים כלל, אולם אני בכוונה מרחיקה כיוון שיש לנו סטודנטים שעלינו לייצגם, ועם כמה שאני מאמינה בלהיות אזרחים ובאי ציות לבג"צ הוא אי ציות לחוק, אני שמה זאת בצד. כיוון שהסטודנט בקצה ששב מ-300 ימי מילואים והוא רוצה לסיים את התואר, ולהקשיב להרצאה, לא משנה לו מה אמר בג"צ או מה עשה ראש השב"כ, ותפקידנו להגן עליו. קיימנו

חשיבה, כיצד שני דברים אלו משתלבים והנקודה אליה שבנו בסופו של דבר היא שבין אם נצטרף או לאו, השביתה תתקיים אצלנו. מעת שהאוניברסיטה שלי הוציאה הצהרה זו, נכנסת השאלה מהו ערך ההצטרפות ומהו הנזק של אי הצטרפות. אבקש שלא יצא מפורום זה - הגענו להסכמים פנימיים עם המוסד לגבי פיצויים אקדמיים לסטודנטים, במידה ותתקיים פגיעה. כעת ישנם מרצים שאינם מגיעים להרצאות כי הם שובתים אישית, מה שלא חוקי טכנית, אך הם עושים זאת. אני יכולה לצאת למלחמה משפטית אולם אצא צודקת ולא חכמה. בפועל, עצם הצטרפותי למאבק שם אותי בפוזיציה חזקה בתוך המוסד, אל מול לוודא שבאם תהיה שביתה, אוכל לדרוש שימשיכו עם המבחנים שלנו כי עדיין יש מועד ב'. באם לא הייתי מצטרפת לא הייתי יכולה להיות בפוזיציה זו, כי הייתי בהתנגדות ובמאבק. כעת אני במקום בו אני יכולה להיות חלק מהנרטיב, מלבד שליטה בהתאמות לסטודנטים וניווט היקפי השביתה. בעת שאני חלק מהשיח, ביכולתי לנסות לצמצם זאת משיח פוליטי ולהשיב זאת לנרטיב הבסיסי שזהו עניין הקשבה לשלטון החוק. אף אם סטודנטים שלי חושבים שאני פועלת לרעתם ותוקפים אותי, אני בפוזיציה בה אני יכולה להגן עליהם בצורה טובה יותר, למקום מדויק יותר מאשר השתרכות אחר האוניברסיטה.

רן עטיה: בתור מורה וחבר הסתדרות המורים, אני בעד שביתות תמיד. לטעמי זהו כלי דמוקרטי לחלוטין. עם זאת, אי אפשר שכל מוסד, ור"ה / ור"מ יחליטו לשבות מתי שהאג'נדה הפרטית שלהם נפגעת. באם מחר בבוקר יפגעו בקהילה הגאה, קשה לי להאמין שמישהו מהם יקום ויעשה מעשה. אני מאמין כי אף בתקופת המחאה של בני העדה האתיופית האקדמיה אינה שבתה יחד איתם. בלתי אפשרי שבכל יום גוף אחר יחליט לשבות על X או Y. יש לעצור זאת ולשים את הדגש על כך שאנו לומדים כרגיל ובאם הם רוצים, שישבתו לאחר שעות עבודתם.

דניאל זילבר: אתה מרגיש שזה קורה בכל בוקר? כי במוסד שלי לא הייתה קריאה לשביתה מלבד מקרה זה.

רן עטיה: לא מזמן דיברו על שביתה של הסגל הזוטר, על הסכמי שכר.

סיון קורן: אין זה אותו הדבר.

נעמה פלג: האוניברסיטאות במו"מ במשך שלוש שנים על כך.

רן עטיה: כמורה, שביתה זו מוכרת לי ואני אף חושבת שזה הגיוני ולגיטימי.

עידו סורוקה: הגם שסכסוך עבודה והסכמי שכר הם הסיבה היחידה בחוק שמותר לשבות בגינה.

רן עטיה: לא ניתן להתעלם מהאיומים על שביתות. בשורה תחתונה, אילו מחר יפגעו במגוון אוכלוסיות, הם לא ישבתו, אלא רק בגין האג'נדה שלהם. אסור לנו לשתוק על כך. דניאל, את מכירה את המוסד שלך בצורה הטובה ביותר ואת אלופה שאת עומדת מול כולם. באג'נדה שלי, כסטודנט אני אומר די.

נדב גולן: אבקש לענות. אני מסכים מאוד על נקודה זו. אני מגדיר עצמי ואף אתכם כאנשים פוליטיים, לטעמי, כל דבר שאנו עושים בחיים הוא פוליטי. אינני רוצה להגן כעת על ראש השב"כ. אני אף חושב שעל האקדמיה היה להצטרף למחאת האתיופים או שעליה להשמיע קול חזק הרבה יותר על כלל העוולות והמאבקים השונים המתרחשים. אולם לטעמי ישנו שינוי פאזה שעלינו להביט בו ולהבינו. אין הסוגיה היא שהיועמ"שית וראש השב"כ יפוטרו, כמו שהעם אינו חש אמוון. כך לדוגמה, השאלה 'האם סטודנטים רוצים לרדת מהארץ' היא כפשוטו 'האם אתם חשים ביטחון בעתיד שלכם?'. זהו דבר מהותי עד מאוד, אני חש את הסטודנטים שלי ומבין כי הם אינם רואים את עתידם בארץ. האקדמיות הראשונות שנסגרו בהונגריה בזמן ההפיכה המשפטית של ויקטור אורבן הם אקדמיות לאומנות ועיצוב. עלינו לסמן את הקו האדום שלנו, שממנו לא נוכל להמשיך. עדיף כעת מאשר שיגיע לפגיעה מוחשית בקהילה הגאה למשל. אני מבין את הרצון שלא לפגוע בסטודנטים, אולם עלינו להאיר את הזרקור על כך שבשלב מסוים, האקדמיה הישראלית תתחיל להיפגע מצעדיה של ממשלה זו, המנסה לחרוג מסמכויותיה לתוך האקדמיה הישראלית. בסוף, זהו אינטרס של כלל הסטודנטים, שתאריהם יהיו שווים אף בחו"ל ולא רק בארץ, ברמה הגבוהה ביותר. החרמות הבינלאומיים שיגיעו והעובדה שמעמד התואר שלי ושלך ירד עקב ההפיכה, השינוי המשטרי שהמדינה עוברת, אף זה אינטרס של הסטודנטים.

רן עטיה: אני מבין את הרציונל, אולם השימוש בשביתה בכל פעם הוא בעייתי. המוסד יכול לנקוד עמדתו ולהביע עצמו במגוון דרכים. אולם לתפוס את הסטודנטים ולפגוע בהם בשביתה, היא פגיעה בסטודנטים, כאן ועכשיו, שלא ניתן להתעלם ממנו. כשפגעו בסטודנטים לאומנות ולקולנוע וקיצצו את תקציבם משמעותית, לא זכור לי שהמוסדות קראו לשביתה או שבתו. או כאשר לא החשיבו מוסדות מסוימים כנפגעי מלחמה.

רן עטיה: הנקודה היא כי יש עוולות באופן תמידי.

סיון קורן: לכן שאלנו למה לדעתכם עלינו להתייחס.

רן עטיה: יש לשים דגש, לא לשבות בשום צורה אפשרית. המרצים יכולים להביע מה שירצו, לא על חשבון הסטודנטים שלנו ולא בתקופה זו. הפילוג קיים, אין צורך לפלג עוד. תנו לנו לסיים את השנה כפי שצריך ולאחריה ובחופש תעשו מה שתצרו.

נדב גולן: אני מאוד מכבד את דעתך, אולם חושב בדיוק ההיפך ממך.

שחר יפרח: כמילואימניק וכמפונה, אינני יכול לתאר את כמות החומר שהיה עליי להשלים בשנה זו. נפגעתי רבות כסטודנט באופן אישי מכל שקרה. בנוסף, זכור לי עניין הרפורמה המשפטית בה הייתה שביתה וראיתי את הביקורות. ידוע לי כי מדובר בנושאים שונים לחלוטין, אולם אני מסתכל על השביתה כשביתה, אני שם את דעתי הפוליטית בצד, וחושב מה אני כיו"ר משדר לסטודנטים שלי. באם אני תומך בשביתה ובאמירה

שהיום לא לומדים כי, לא חשוב מהי הסיבה, אני פוגע בסטודנטים שלי באופן ישיר. המילואימניקים שורדים בכדי לסיים את התואר שלהם, אסור לנו לתמוך בשביתה, אחרת נפספס נקודה חשובה של מה בא לפני מה ומדוע נרשמו ללימודים.

נעמה פלג: אני מבינה טיעון זה, אולם בהסתכלות על מה שההתאחדות עשתה בתקופת המהפכה המשפטית, הביקורת הגדולה ביותר על ההתאחדות היא שלא היה דבר ושתיקה פירושה הסכמה. לכן, קיום סקר במצב זה הוא צעד משמעותי. אי התייחסות למצב היא נקיטת עמדה בעקיפין. החשיבות היא עצם קיום הדיון, והבדיקה מהו רצונם של הסטודנטים. באם ההתאחדות לא תקיים דיון על כך, תהיה זו בעיה. חייבת להיות התייחסות מצידו.

סינו קורן: ההתייחסות אף צריכה להיות מה אנו רוצים, מה אנו מבקשים. יש לקיים שיח חיובי, לשאול היכן ניתן לשפר, היכן אנו רוצים לראות את האקדמיה ובמה אנו חושבים שעליה להתערב. ידוע לי כי השיח מורכב, אולם יש להבין את הרציונל, אל לנו להשתרץ אחר כולם, ייתכן כי נתייחס בצורה שונה מהאחרים, אלא שעלינו להתייחס, באיזושהי צורה.

שחר יפרח: חשוב לעשות את ההפרדה בין יציאה לסקר, שאני בעד, לבין לתמוך בשביתה או לאו, שאני נגד שביתה.

נועה דקל: לטעמי, הדיון מורכב ממספר היבטים. ראשית, אצלנו כאגודה טרם יצאנו בהצהרה. ועדיין, ישנה נקודת מפנה אחרת הדורשת מחשבה והסכמה רחבה בכל אחת מהמועצות. זהו אף משנה הזהירות שאני לוקחת בתוך כך לתשומת לב, ומנסה לעשות זאת בצורה שאינה מוטית, ומה שיותר בשיח. זו אף הסיבה שאני בעד סקר. בנוגע לשביתה, נכון ששביתה פוגעת בקצה בלימודים ובסמסטר, אולם אם זו נקודת המוצא בה אנו נמצאים, פספסנו את הנקודה. לטעמי, הגענו לשיא הקיבולת של צעירים בישראל, אין מסוגלות להכיל עוד את המצב. כל ארגון או גוף בישראל אומרים מה הצעירים צריכים או רוצים, חוץ מאיתנו, אנו אמורים לעשות זאת. אני מתביישת שלא השבתנו את המדינה על חוק הגיוס. ציבור הסטודנטים והצעירים בישראל שבור ומיואש. אני קוראת ברשת את כלל הדעות בכדי להיות מעודכנת בשיח, השיח הוא קשה מאוד, ישנו שיח על עידוד סרבנות ומעמידים סטודנטים בפינות בלתי אפשריות ואין זה הוגן, אף אחד אינו משמיע את קולם ואף הם אינם יכולים לדבר כי זה טאבו. הם מרגישים שלאוניברסיטה אף לא אכפת אולם אמור להיות לנו אכפת מהם, אל לנו לשבת על הגדר. אני מסכימה איתכם ואף אני אינני מעוניינת להשבית את הלימודים, אני אקבל על כך בראש, אולם אין זה משנה אם נתמוך או לאו, באם תהיה שביתה, כולנו נחטוף. אגב, מלבד שביתה אין להם תוכנית, אף אחד אינו יודע לעשות דבר. לכן עלינו לקחת את המושכות לידיים ולבנות תוכנית, מה עושים מלבד שביתה, ואף לשים גבול לשביתה, אולי לומר שאיננו מצטרפים לשביתה שהיא מעל לשבוע, או שאנו דורשים שיתקיים שיח מול הממשלה לפתרון. להשיב את האמון. עידו אמר כי הממשלה לא עברה על החוק והוא כרגע צודק.

עידו סורוקה: אולם איננו יכולים להתייחס למה שיקרה בעתיד, אלא מה קורה כעת. היכן פוגעים בנו עכשיו? נפעל בהם עכשיו.

נועה דקל: ציינתי את הנקודה בה אתה צודק, אולם בקצה ישנם סטודנטים מיואשים שאינם מאמינים באף אחד מנבחרי הציבור. מזמן היה עלינו לדון בחוק הגיוס ולהבין כיצד ניתן לתת פתרון אמיתי, כיוון שהמצב והנטל על המילואימניקים אינו הגיוני עוד. וזהו קשר ישיר לייאוש של הצעירים. ואילו כאשר איננו נוקטים עמדה ואנו שותקים, וכולם דוחפים דעותיהם, מפלגים ורומסים אותנו, זו התוצאה. על השיח להשתנות ובדחיפות, סטודנטים רומסים אחד את השני במקום לעבוד יחד. השביתה תקרה איתנו או בלעדינו, באם לא נצטרף ולא נכניס את מטרותינו, אם לא נדרוש את חובות האקדמיה שעליה להחזיר לסטודנטים, ירמסו אותנו. כך נוכל להיכנס למשחק. אולם כשאנו שותקים ולא משחקים, רומסים את הסטודנטים.

עידו סורוקה: קחי נקודה זו ותפיקי ממנה את המקסימום. תצאי בהצהרה שאנו נגד שביתה ואין בכוונתנו לשבות, אולם אם האוניברסיטאות והמוסדות ישבתו זה יעלה להם כך וכך.

נועה דקל: אין זו הנקודה, בדרך זו לא נכניס שום דבר שמעניין את הצעירים שהם סטודנטים שלך. הם יפגעו משביתה כך או כך, ברצוננו לייצר מצב שהשיח של הצעירים נכנס לדיון. כרגע איננו סביב השולחן כלל.

עידו סורוקה: זו הנקודה, לא ישאירו אותך סביב השולחן.

נועה דקל: לא נכון, אתה טועה מאוד. אם התאחדות תקום ותגיד שאנו חלק, אולם יש מטרות אחרות שלא הוכנסו לדיון ואנו דורשים שיהיו, יושיבו אותם מסביב לשולחן.

דניאל זילבר: אני כבר יושבת סביב השולחן, היום קיבלתי מכתב שהסגל רוצה להוציא יחד עם הסגל הזוטרי, ובזכות העובדה שהצטרפתי, אני יכולה להצטרף למכתב ולעדכו.

עידו סורוקה: ראשית, השביתה אינה יכולה לקרות משום שאינה חוקית. שביתה במדינת ישראל מותרת לפי חוק בשל סכסוך עבודה בלבד.

דניאל זילבר: אם לא מקשיבים לבג"צ, אין חוקים. זו המשמעות.

נועה דקל: אתה צודק, ייקחו אותם לבית משפט. ואז?

נעמה פלג: אם המדינה אינה מכבדת את פסיקת בג"צ או בית המשפט, כיצד היא הולכת לבית משפט ומבקשת צו מניעה? זו המשמעות של משבר חוקתי, זה הפרדוקס.

עידו סורוקה: מתי המדינה אינה כיבדה את פסיקת בג"צ?

דניאל זילבר: אתה צודק. איננו מתחילים שביתה, אלא רק אם המדינה תעשה זאת, נקווה שלא נגיע לשם.

עידו סורוקה: תפסיקו לעסוק ב'אם' ותתחילו לעסוק במה ניתן לעשות כדי לסייע לסטודנטים.

דניאל זילבר: אינני מקבלת שיח זה, אם אתה אומר שאינני עושה למען הסטודנטים, אין לנו מה לדון.

נעמה פלג: עידו, אינך יכול לומר שאיננו עושים דברים למען הסטודנטים ואף כדאי שתתנצל.

עידו סורוקה: אל תגידי לי להתנצל או לא להתנצל, אל תגידי לי מה לעשות.

סיון קורן: היה לי חשוב לקיים דיון בשעת כושר. חשוב לי לומר כי אינני בטוחה שאחד ישנה את דעתו של האחר בצורה כזו או אחרת, ולכן אינני בטוחה שהדיון מוביל כרגע לתוצאה נדרשת. אגיד מספר נקודות מהצד שלנו ואציע הצעה. אני מציעה שיצא סקר לסטודנטים, שיעבור בנשיאות ונדון בו וכו', כמובן. שנית, אני מציעה בשלב זה לעשות סקר ליו"רים, לכם בלבד, עם שמות פרטיים בלבד. אתן לכם סל נושאים אקטואליים ולשאול במה לטעמכם על ההתאחדות להתעסק. ייתכן שיהיו דברים שנבחר להתעקש עליהם במידת הצורך, אולם זה דיון אחר. אינני רוצה להמשיך דיון זה, לריב ולהתווכח, אני מבינה כי לא יגיעו מכאן מסקנות משמעותיות הערב. דיון זה הוא חשוב מאוד.

נמרוד כרמל: אמנם לא הובלנו לדעה חותכת, אולם הדיון התנהל יפה בפורום זה. אני חש כי לראשונה התקיים דיון בצורה ראויה, אמנם יש דעות שונות, אך הצלחנו לדבר, להקשיב, להגיב אחד לשני ללא התפרצויות.

סיון קורן: אם כן, אני בעד הסקר הן לסטודנטים והן ליו"רים. נתכנס לכך עד מחר. מבחינתי, לקיים שיחת זום אחת ליום או יומיים. נשמח כי כל אגודה שמחליטה לאמץ עמדה כזו או אחרת, תשתף אותנו ונראה מה אנו חושבים וכיצד אנו מפרקים זאת. ובעיקר, בואו נבין מה אנו רוצים לעשות, כי אנו מאמינים שזהו המפתח לגוף רלוונטי עם אמירה, אף אם היא מורכבת, ואין דבר חשוב מכך כעת.

הישיבה ננעלה

משימות למעקב:

מ	משימה	אחריות
1	לשלוח נוסח חדש לסקר לחברי הנשיאות.	סיון קורן

חבר ועד _____ תז _____ חתימה _____

חבר ועד _____ תז _____ חתימה _____